

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 :
L 84:1 - 154**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Skatte 4. Tessins replik. gummarna med fädernas blodet. Skulle av-
tryckas av Lovina Ulrika. 2311 1/2

Jag håller, att greve Tessin aldrig har velat föreläsa vad som bodde inom mig.
Dessa lund bod ännu mig ingen verklig kärlek och drömming. Det vill kanske
ha ett par svarsbrev, som skulle upplysa mantlar och kronor. När
greve Tessin var kom till Berlin, då var det de lekarskapsprinsessa, som
vi ville följa honom till ett land, en lekarskapsprinsessa, som vi pysslade med
juveler och roade med jallare. Ni gifte honom med en ^{son} och ^{son} lekarska-
prinsessa har vi beundrat honom hela tiden. Ni gifte honom med en
lekarskapsprins, vi roade honom med lek och uttalandningar, vi lekte för
honom, vi lät honom bli föreläst sig med litet uttalandningar, och vi
vi lyft honom än på ett stycke lekarskapsprinsessa än på en luttelig utflugt där
han fick bli med hander och handinvarer.
Hon skulle bara bli, inte varit greve Tessin, ^{aldrig} ^{hänne} ^{en} ^{allvarlig} ^{drömming} ^{att} ^{för}
föret då stundom var inne och bli en lekarskapsdrömming, som kanske till
en lekarskapsprins, ^{hon} ^{skulle} ^{att} ^{för} ^{ingen} ^{vilja}. Om han talade om
sin respektvilja, om sin respektvilja, och det skulle vara man utart af,
det lyssnade man inte till, man har aldrig tagit honom på allvar, man
vill inte ha en kvinna, som tänker, som ^{dygga} ^{nu} ^{vill} ^{vägst}
docka, en docka, som drivas på den vi nycker i trädarna, greve Tessin.

Tessin.

Ers majestät!

Lovina Ulrika

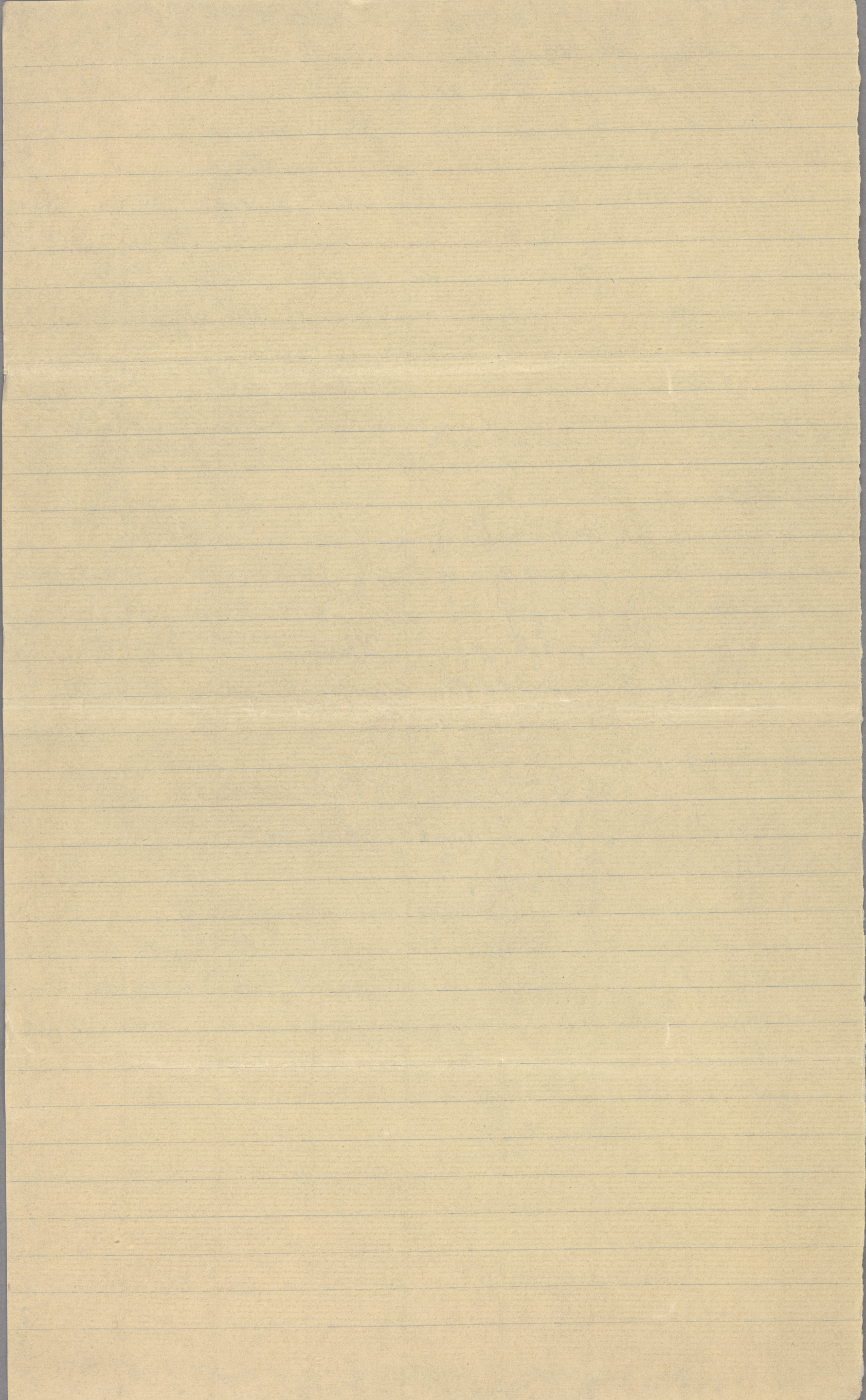
Vil greve Tessin föreläsa, att jag har talat sant?

Tessin.

Da Ers majestät värdigas tal som uppenbarligen med mig, tillät
mig fråga om inte Ers Majestät också har ^{förstått} ^{en} ^{allvarlig} ^{drömming} ^{att} ^{för}
oss eller rättare sagt med mig. Ers majestät har behöft en lek-
kon, som kunde ~~Lovina~~ en vardags Rinde användas till en kassa
som kanske väg komade mig för Ers majestät. Da förde ädet i Ers
majestäts väg en man, som var gammal och därefterig.

Lovina Ulrika.

Och, greve Tessin. Det föreläsa i dess unga präncessens
väg en man, som var mycket äldre ^{än} ^{han} ^{själ}, men som var
den enda i hennes omgivning, som delade hennes smakt, som
sömnade som hon för det som hon ~~kunde~~ ^{hade} ^{lärnt} ^{att} ^{älska},
en man, som närvarande var därefterig, som hon vi själva har

sagt det, men hans dänstap-kanaker i de misskagade herre.

Tennin (häfligt)

"Oro majestät!"

Lovisa Ulrik Lovisa Ulrika (med ägaren samman- dragna som ett bildligt uttryck för omväxlingen.)

Brevet Tennin har jag inte redan sagt det. Jag är en lyckoslag, ni är kanslipresident, rådherr, kungens guvernör. En så ni var allt detta även igår, men inte på samma sätt. ^{nu} Den nye kungen kunde ha kommit er i förväg och erövrat makten, men nu är han tillräckligt svag för att inte göra det. Vad återstår er än att ämbets? Har denna dag ge er något mer?

Tennin. (med händerna sammantryckta, går en passionerad rörelse med henne.) Oro majestät, ni vet -

Lovisa Ulrika

Är det inte så, att allt skall tillfalla oss? Allt från- tagas den berömda. Stämde greve Tennin på ett sätt, att denna unga prinsessa, som ni förde hitöver till ett land som hade möjligen i förston till mig själv. Se där en gam- mal man, som går mig närmast drömmar. ^{han gör mig} ~~han gör mig~~ en sådana läglig, men han kan bli nyttig, men kan användas honom. Det är inte så att genast avvisa honom.

Tennin

(Det var alltid en lek, som jag hade. en mycket yngre lek)

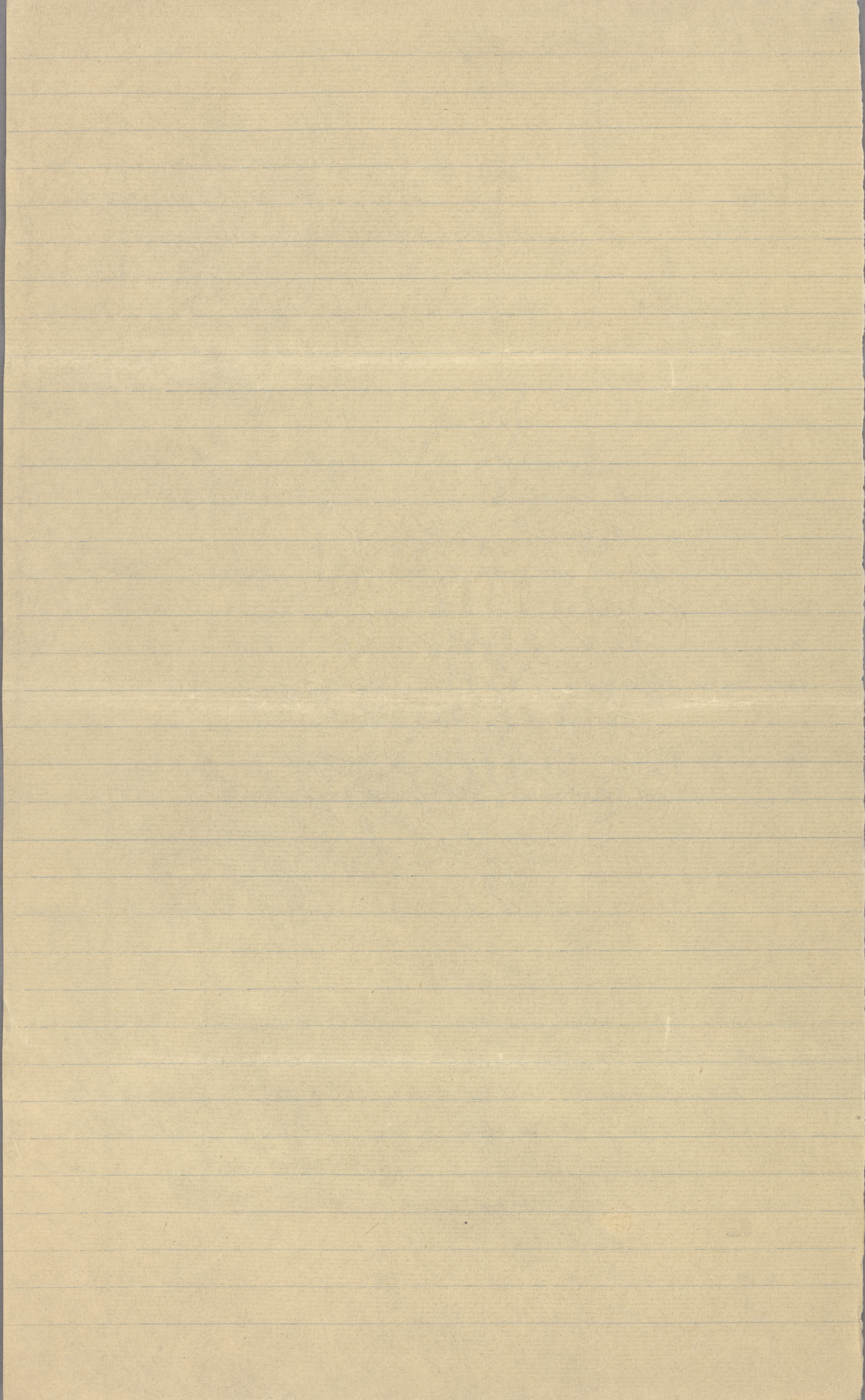
Lovisa Ulrika

En lek från början greve Tennin, men kanske inte med slutet. Där man hade gjort sig berygt med att göra mig ut- stigt, började man slutade man med att beakta. Den som hade velat fångarna blev själv inblandad i sitt eget nät. Där, som hade sökt en lekball för ett hjärta, som röste henne i sin upprättliga ämbet.

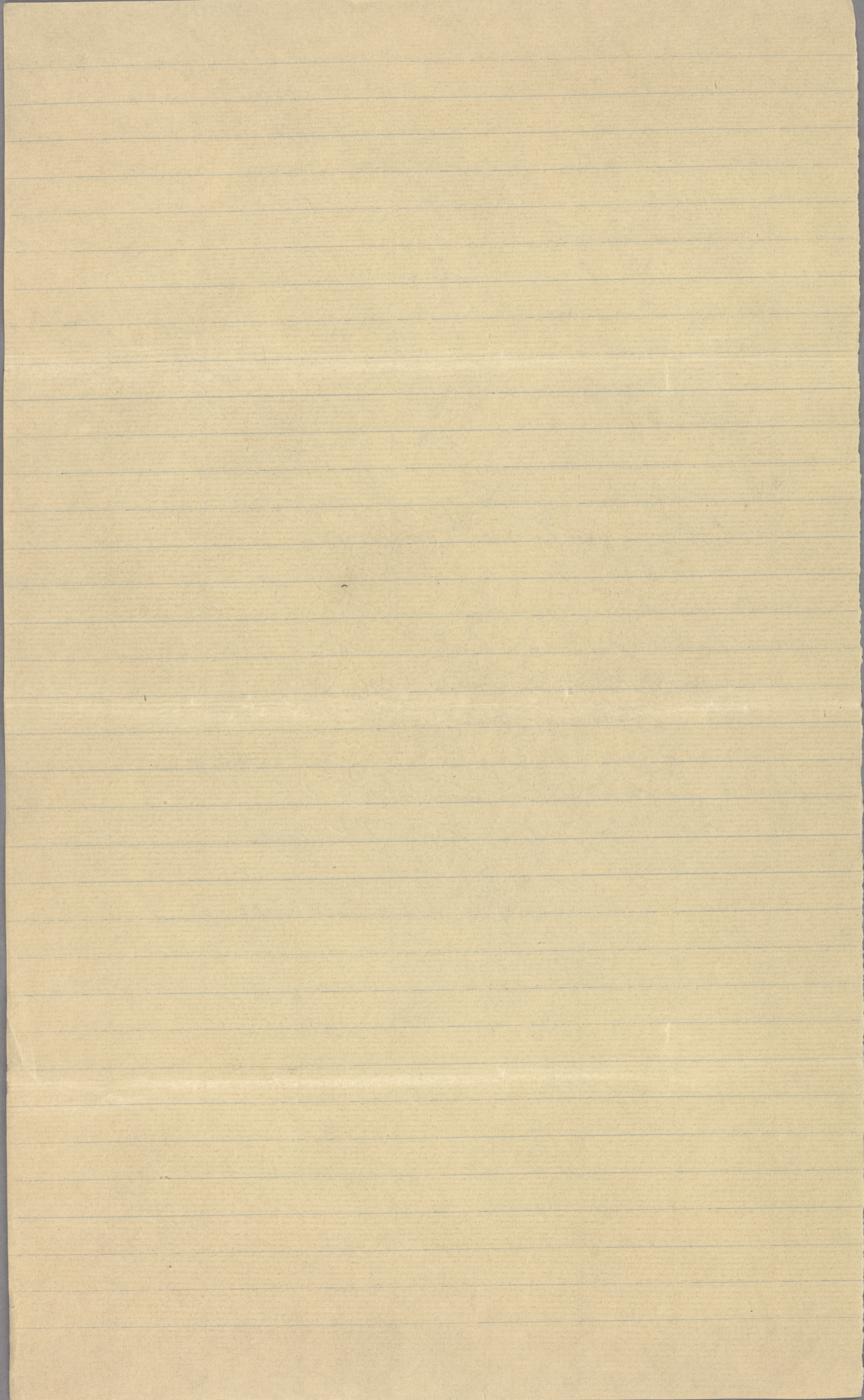
Tennin.

Oro majestät, - Lovisa Ulrika - -

Lovisa Ulrika

4.

nu står vi inte inför en Adolf Fredrik, mig kan
ni inte mer övervinna med era sköna art. Det finnes
^{alatt} ett sätt, greve Tessin, varpå ni kan förne mig ett be-
underligt att säga det ni pratade, att jag ännu nägde

Tessin

Värdigas ^{Angör} ~~saga~~ en vilja, min förskinnelse.

Louisa Ulrika

Låt det, som har stått i den i nådet vara gjort.

Tessin. (byggas tillskott)

Alltid detta enda sanna

Louisa Ulrika

(med lidelsefullhet)

Jag kan inte löjas, greve Tessin. (Det den, som sällar
sig emot min vilja, den vatar jag, och jag kan
vata, jag kan förbrusa, jag kan trampa på min
öran. Det ~~att~~ ~~är~~ ~~den~~ ~~enda~~ ~~matet~~ jag är glad, att ni
älskar mig greve Tessin. Det ger mig åtminstone
makt att låta en lida.

Adolf Fredrik,

Tessin (än passivarett inför henne)

min drottning, min älskade någ inte mer, inte
dessa. Förstär ni de inte ~~skulle~~ ~~villan~~ ~~pina~~ ~~del~~ ~~är~~ ~~vara~~ ~~att~~ ~~nödgas~~ ~~någon~~ ~~nej~~
^{fin} ^{er}.

De betrakta varandra lidelsefullt

Adolf Fredrik Benner

sedan allt som förut. Skutet på arke 4 och vidare
framt hillehållas.

